Hell, helde, ...

Aga kui see kell või see aeg on siis nii palju kui ta siis ka ei ole momendil ja nüüd ja praegu sai just ja EI TEA, miks neil juhtidel kaob see fookus küll käest? Võibolla, kui need juhid põtkiksid vähem oma rahvaga või siis usaldaksid oma rahvast rohkem siis ei tekiks neid sõdu siin meie oma maakera rahvaste vahel, aga meie siin ju oleme kõik ju tavalised inimesed vist ju siin selle maamuna, nurga peal kus me siin ja praegu siis asume siis nüüd ja praegu. Ning meie oma kodus kasvanud või siis kasvatatud meie koduste loodusvaimude poolt hoitud rahvad …

Hellalt kallistame me seda püha maad, millel meil siin on lubatud kõndida ja olla. Kirikus ka ju pole lubatud sõdida, või miks siis see siin selle maa ja taevavõlvi vahel lubatud on?

Kes teisele “relva annab” see ise ka süüdi jääb … ?
Õnneks need “Karma reeglid” on universaalsed ja seda “arvestust” peab ka see Universium ise …

Minu vanaema.

Vanaema helde, lahke
oli kallis minule,
oli minu lapsepõlve
soojendaja päikene.

Kuis ta, õnnis, pehmel käel
sinu pääkest silitas,
armurikkal häälel, sõnal
õpetas ja juhatas!

Kuis ta heldeist silmist läige
langes sinu põuesse;
lustil hõiskasid ja laulsid
nurmel, väike karjane.

Hauas hingab vanaema,
aga sinu südame
jäänd on läige tema silmist,
tema kuju kullane.

Kullerkupud, jaanililled
eide haual õitsegu,
tähe sära, päikse hiilgus
kallist kalmu ehtigu.

Teksti autor: Anna Haava

From:
https://www.sannebild.eu/ - **Sanne Andi Bild**

Permanent link:
https://www.sannebild.eu/ee/hell

Last update: **04.05.2026 17:09**